ſuis verbis ⁊ moribꝫ niſi in illa cõpoſicõe
in qua diuina gratia cõpoſuit eum. Beatus
qui ſcit cõſeruare ⁊ abſcõdere reuelacões
dei q2 nichil ocultũ quod nõ reuelet deus
qñ placet ſibi. Si quis eſſꝫ ſanxior homo
de mũdo ⁊ reputaret ſe maiorẽ pccõrem
de mũdo. in hoc eſſet humilitas. humilitas
neſcit loqui ⁊ paciẽtia nõ audet loq̃. humili
tas videtur michi eſſe ſicut fulgur. ſicut e
nĩ fulgur facit pcuſſiones terribiles ⁊ p9
modũ nichil poteſt inueĩri ex eo ſic humi
litas diſſipat om̄e malũ ⁊ eſt ĩimica oĩs
pccĩ ⁊ facit hoĩez nichil ſe reputare. ꝑ humi
litatẽ inueĩt hõ g̃ciam corã deo ⁊ pacẽ cum
proximo. Sicut rex quis magn9 ſi vellꝫ
mittere filiã ſuã ad aliquẽ locũ non pone
ret eam ſup equũ non domitũ ſupbũ et cal
citroſum ſed ſup equũ mãſuetũ ſuauit̃ am
bulãtem: ſic deus nõ ponit g̃tiam ſuã in ſu
pbis ſed in humilibus ⁊ in manſuetis

¶ De timore dñi

Ti timor dñi ſanctis omnẽ malum ti
morem expellit ⁊ cuſtodit illa bona
que nõ poſſunt ligua exp̃mi nec etiã cogi
tari q2 timorem dñi habere maximum do
num dei eſt nec omnibus datũ. Qui non

timet oñdit ſe nõ habere qđ pdat. timor dñi regit ⁊ gubernat hoiez ⁊ facit eũ viuere in gratiã. Si qs haberet gratiã dei timor dei cõſeruat eã ⁊ ſi non habet. facit ad eã pueñire. Oẽs creature racõnabiles q̃ ceciderũt nunq̃ cecidiſſent ſi hec dõ habuiſſent. hoc ſãctum donum eſt niſi ſanctoꝝ ⁊ ſanctarum. Et quãto aliquis magis eſt graciõſus nõ ẽ minꝰ humilis ⁊ timoratus et virtus in quo homines minꝰ ſe exerceẽt. nõ eſt minor alijs. Homo qui offendat intãtum deum ſuum q̄ dignus eſt morte cũ qua ſecuritate poteſt ante preſẽtiam eius ire. Beatus qui ſe cognoſcit veraciter in carcere eẽ in hoc mũdo. et ſemꝑ dñm ſuum offendiſſe. Multum valde debet homo timere a ſuꝑbia ne precipitet eũ a ſeipõ et a ſimili tui. time ſemꝑ ⁊ caue. nõ ẽ pfecta ſecuritas hoi dũ ẽ in hoc mũdo inter inimicos Inimicꝰ ẽ caro vr̃a ⁊ ipa cũ demoibꝫ ſemꝑ eſt aduerſꝰ aiam Maiorẽ ergo timorem debet hõ habere ne malicia ſua ꝯpria deum cat eũ q̄ de alia re de mundo. impꝰle ẽ eni q̄ hõ põt ad graciam dei aſcẽdere ul' ĩ ea ꝑſeuerare ſine ſãcto dei timore ⁊ ſcõ pauore. q̃ nõ hꝫ timorẽ dei. ſignũ hꝫ ꝑdi Timoꝝ

dñi facit humiliter obedire ⁊ caput vſqꝫ ad terrā flectere ſub iugo obediētie ſacte. Et quanto quis maiorē dei timorē habet. tāto plus orat. Cui aūt datur gr̄a ſacte oracōnis: nō eſt puū donum. Opera hoīs ꝗ̄tumcūqꝫ videantur mag̃. nō ſunt ſcd̄m eſtimacōem hoīs: ſed ſcd̄m eſtimacōem ⁊ beneplacitū dei. Et ideo ſemꝑ eſt nobis timēdum

De virtute ⁊ pace

Qui paciēter ſuſtineret tribulacōes ꝓpter deum: cito veniret ad magnam gratiā ⁊ eſſet dn̄s hui⁹ mūdi ⁊ teneret iā pedē in alio mūdo. Quicq̄d hō facit. ſiue bonū ſiue malū ſibimetipſi facit. Nō debes ſcādalizari ſi quis tibi facit iniuriā ſed debes cōpati peccato eius. Suſtinere debes paciēter iniurias a proximo tibi factas ꝓpt deū ⁊ ꝓpter proximū ⁊ ꝓpter teipſū. Quātū quis patus eſt ſuſtinere tribulacōnes ⁊ iniurias ꝓpter deū: tantū eſt mai⁹ apud deū ⁊ nō amplius Et quāto quis eſt flexibilis a tribulacōne ⁊ dolore ſuſtinēdo ꝓpt deū: tāto minor eſt apud deū ⁊ nō cognoſcit quid ſit deus. Si quis dicit tibi malū adiuua illū ⁊ ſi quis dicit tibi bonū. redde illd̄ deo Adiuuare aūt debes eum ut ſi dicit